

Sám-li na ne-be vstu-pu-ješ, o-de mně se od-lu-ču-ješ, Cho-tí můj, mi-ly JE-ŽÍ-ŠI?

Tak-li mne chceš o-pu-sti-ti, žá-lo-sti mé pů-vod bý-ti, ra-dost má, mi-lý Je-ží-ši?

1. Sám-li na nebe vstupuješ,
ode mně se odlučuješ,
Chotí můj, milý JEŽÍŠI?
Takli mne chceš opustiti,
žalosti mé původ býti,
radost má, milý Ježíši?

4. Duše má touží po tobě,
nic neoblubuje sobě
krom tebe, milý Ježíši.
Smrt, bez tebe živu býti,
chci s tebou do nebe jíti,
přijmi mne, milý Ježíši.

7. Pravils někdy: »Srdce bývá
tu, kde své poklady mívá«;
dobře pro mně, můj Ježíši.
Ty jsi poklad srdce mého,
krom tebe nemám žádného,
býti s tebou v tvé říši.

2. Anděle ovšem plesají,
vesele tebe vítají
ze všech stran zpěvy se slyší,
slavný triumf tobě činí,
tim tebe uctiti míni,
tys jejích rozkoš, Ježíši.

5. Pravda jest, když jsi umíral,
na druhý svět se odbíral,
že měla žalost duše má.
Však měla i potěšení,
věduc o tvém navrácení,
již pak potěšení nemá.

8. Svět dokud mne zde zdržuje,
od tvé lásky odvozuje,
táhne mne k sobě stvoření.
Rozkoš láká, d'ábel svádí,
mnohdykrát k hříchu přivádí,
odtud se můj život mění.

3. Než mně jejích radování
jest žalost i nařikání,
že se mi, můj Chotí, tratíš.
Nelze tvé tváře viděti,
tvé sladké řeči slyšeti,
kdy se zase na svět vrátíš?

6. Co činí? Chci umříti,
chci k tobě, Kriste, přijíti,
s tebou v nebi věčně býti.
Ó kdy se s světem rozloučím,
s tebou se, má lásko, sloučím,
kdy na tě budu patřiti!

9. V nebi pak jest láska stálá,
čistá, věčná, dokonalá.
Tou já tě chci milovati.
Pročež, Kriste, prosím tebe,
přijmi mne k sobě do nebe,
děj s tebou věčně zůstatí!